

THI SĨ BA TỜN CÓ BỒ

(Chuyện phiếm)

Trang Y Hạ

Ba Tờn là một người có tâm hồn văn nghệ, văn gừng nên Ba Tờn cũng có chút tiếng tăm trong giới thơ văn trong thời chiến và trong thời “hòa-bình”. Kể từ khi quặng súng đầu hàng Ba Tờn cũng không tránh khỏi đi tù. Ngày được thả ra, Ba Tờn tìm đường vượt biển, chạy tót qua Thái Lan nằm chờ, cuối cùng là định cư trên xứ Huê-Kỳ.

Thi sĩ Ba Tờn có ba người chị ruột. Các bà chị đó đều lớn tuổi. Bà chị hai (chị cả) năm nay cũng đã là tám mươi tư. Cả ba bà chị đều có chồng, có con; cả ba bà chị đều có bằng cử nhơn văn chương. Trong nhà chỉ có Ba Tờn là học hành kém nhứt, đồ tú tài là nhảy vô màn lính. Điều thú vị là cả ba bà chị của Ba Tờn đều có con lấy chồng, lấy vợ bên Mỹ.

Ba Tờn qua Mỹ là cấm cố cày bừa để lo cho ba thằng con ăn học... Bao năm qua lo làm lụng, lấy tiền mặt, ít khai thuế do đó khi về hưu - tiền hưu khoảng một ngàn. Thời gian mấy đứa con của ba bà chị chưa lấy vợ, lấy chồng bên Mỹ, Ba Tờn vẫn gởi tiền đều về giúp đỡ các chị.

Tuy bù đầu... nhưng Ba Tờn không quên màn thơ viết văn... Ba Tờn đăng văn thơ trên facebook của mình. Từ đó có nhiều - nhà thơ, nhà văn, nhà giáo và cũng có rất nhiều cô, nhiều em mến mộ vô xin kết bạn và khen ngợi.

Ba bà chị của Ba Tờn không hề biết Ba Tờn màn thơ, viết văn từ thời ở lính. Cho tới một hôm bà chị thứ tư (chị út) của thi sĩ Ba Tờn nhỏ to... với chị hai rằng:

- Chị hai ơi. Em nghe phong thanh cậu Út nhà mình ở bên Mỹ có bồ nhí ở trên mạng...!

Mới nghe cậu Út có bồ là bà chị hai tá hỏa tam tinh:

- Mạng là ở đâu? Mạng là cái chi mà ghê quá vậy? Chị em mình ở trên cái huyện miền núi đèo heo hút gió này lâu nay có biết cái mạng là cái chi?

Thấy chị Hai quýnh quáng. Bà em út thất kinh, nên nói:

- Em nghe con gái em bên Mỹ, nói: “Mạng, là mạng xã hội, là cõi ảo mộng, ảo giác chi đó, mạng đó còn có tên tiếng Anh là... “Phê-bốc” nữa”.

Bà chị Hai than thở:

- Mạng bốc, hốt chi cũng được, nhưng gia đình chúng ta mấy ngàn năm nay thờ ông Khổng Tử. Tại sao cậu em út không suy nghĩ tới gia phong đạo đức gia đình mà có bồ vậy hử?

Bà em gái út, nói:

- Chi hai ơi. Khổng Giáo lấy lễ trị dân, bình thiên hạ. Dân đói meo thì còn gì lễ nghĩa chi nữa. Ông bà ta nói “” **Có thực mới vực được đạo**”! Bần cùng sinh đạo tặc. Khổng Giáo có nhiều mẫu thuẫn: “**Phụ phụ tương kính như tân**”, vậy mà còn nói “**Xuất giá tòng phu**”, lại khuyên “”**Nam nhi chi chí tứ phương**” lại còn khuyên “**Phụ mẫu tòn bất khả viễn du**”. “**Quân xử thần tử thần bất tử bất trung**”. Vậy mà còn nói “**Thương bất chánh hạ tắc loạn**”. Các quốc gia như: Nhật

Bổn - Đại Hàn Dân Quốc - Singapor - Thái Lan..., họ từ bỏ Khổng từ lâu . Họ bỏ, nên họ mới giàu sụ!

Bà chị Hai giận em trai út, giờ lại nghe em gái lý luận “khó nghe”! Bà trợn mắt hét lên! Mọi người xúm nhau lấy dầu cù là xoa bóp bà tỉnh lại. Về mặt hầm hầm bà bước xuống giường đi đứng bình thường. **Người nhà ngạc nhiên, vì hơn một năm nay bà chị hai bị bệnh trĩ ngoại, lòi đom ra một cục bự chằng... Đi, đứng, nằm, ngồi rất là khó khăn...!** Nay nhờ tiếng hét như Trương Phi hét bên đầu cầu Trường Bản, mà cục đom “trĩ ngoại” thụt vô...!

Bà chị hai chạy vội vô trong nhà tắm soi gương kiểm tra...Bà hớn hờ cười, nói:

- Quả thật cục đom “trĩ” đã thụt vô trong đó rồi. Cảm ơn trời phật phù hộ!

Bà em gái út cười, nói:

- Chị Hai phải cảm ơn cậu út có (Bồ Nhí) chứ mắc mớ cảm ơn Trời Phật? Trời Phật lâu nay có giúp đỡ chị đâu? Và cũng nhờ em ngồi lê đôi mách việc cậu út có bồ...

Bà chị hai có hơi bẽn lễn, nói gượng:

- Vậy ba đứa con của cậu út có hay chuyện cậu út có bồ nhí không?

Bà em gái út thứ tư thở dài, nói:

- Ba thằng con nói cha nó gởi tiền về Việt Nam cho gái gú khắp ba miền: Nam Trung Bắc, kể cả ở bên các quốc gia: Campuchia, Lào...! Lúc trước hai thằng con lớn về Việt Nam của gái, hai thằng cũng chi tiền cho gái nhiều lắm mới dẫn được hai nường qua Mỹ mãn vợ. Hai thằng làm ra nhiều tiền cho gái thì không nói mãn chi - đàng này cha nó chỉ có một ngàn đô-la mỗi tháng mà còn phải phụ đóng tiền thuê nhà, tiền ăn!

Vậy cậu út phản ứng ra sao?

- Phản ứng chi nữa. Nghe vậy... Cậu em trai út nhà mình chỉ biết, cười... cười...!!

Bà chị hai thở dài, nói:

- Vậy vợ cậu út có hay không?

Bà em gái út, nói:

- Em điện hỏi mợ út. Mợ út cho biết cậu út bị bệnh “tiền liệt...”, chuyển vô bệnh viện mổ tầm lum tà la..., nên cái (**Cần Tăng Dân Số**) ngòm củ tỏi rồi. Còn tiền hưu của cậu út - mợ út rút tiền, chỉ đưa lại cho cậu vài trăm đồng đi uống bia với bạn hữu...

Bà chị Hai hoảng vía hỏi dồn:

- Tiền liệt là bệnh chi? Còn cái “**Cần Tăng Dân Số**” là cái cần chi? Có phải là cái cần đi câu cá không? Vậy là cậu út em trai chúng ta đã đi (câu cá) ban đêm nên bị cá sấu cắn đứt cái cần tăng dân số chi đó rồi?!

Bà em út, nói:

- Chị quá thủ cựu và bảo thủ gia phong, đạo đức nên lú lẫn... Cái cần tăng dân số là mấy ông nhậu họ nói kiểu hoán dụ... Chị hai còn nhớ bài thơ dân gian cô gái hái chè không? Trong bài thơ có câu "**Cái gì như cái củ nâu, cái gì như cái cần câu nó... nó...!**". Cái đó, là... là... cái cần tăng dân số đó!

Bà chị Hai thở dài, nói:

- Cậu út bị bệnh như vậy mà tại sao mợ út cũng tin chồng mình có bồ nhí trên "phê-bốc"...?

Bà em gái út thở dài, nói:

- Toàn là người trong nhà bịa đặt không hà...! Chị hai có còn nhớ bà mẹ của Tăng Sâm không? Một người nói thì không tin chứ có tới ba người "khẳng định" sự việc thì ắt phải tin:

Lời gian dối mà được nói liên tục trong nhiều tháng, nhiều năm thì sẽ trở thành chân lý! Có một đạo người ta "tuyên truyền" rùm trời rằng:

- "**Dòng họ nhà cọp bây giờ bỏ ăn thịt sống, chỉ ăn: rau, củ, quả... như trâu bò...!**"

Mọi người nghi ngờ, nhưng cứ nghe hoài rồi tin. Do đó, không đề phòng mỗi khi đi vô rừng. Cho tới lúc gặp cọp rượt đuổi chạy la làng trời chết thì mới biết là mình ngu. Em trai nhà mình - có tới cả hơn chục người trong nhà đồn ầm lên thì thử hỏi mợ út – dù không muốn tin cũng phải tin.

Bà em gái út, nói tiếp:

- Có ai ngu si khờ khạo, có bồ nhí mà đưa hình công khai lên "phê-bốc" khoe làm chi, phải hông bà chị Hai?

Kể từ ngày bà chị Hai hết bệnh. Bà vui vẻ yêu đời quá thể!

Một bữa thi sĩ Ba Tồn, mở trang facebook ra... Ba Tồn thấy ba bà chị ruột xin "kết bạn" mà hết hồn...! Bà bà, bà nào bà nấy trẻ măng như thiếu nữ hai mươi. Bà nào nước da cũng trắng bóc, tóc đen hơn đít nồi đất, lông mi cong cong; lông mày cũng cong cong. Nụ cười tươi rói... rói...! Có bà còn làm hai ba cái "phê-bốc". Có bà tập mần thơ; có bà tập viết văn. Bà nào cũng kết năm ngàn bạn. Bạn trong "phê-bốc" thấy hình các bà trẻ trung nhào dzô tán tỉnh: - Em ơi, em ơi. Bài thơ nào cũng khen - thơ hay lắm em ơi - thơ tuyệt vời em ơi - thơ rung động lắm em ơi - văn em viết hay lắm em ơi. Em đẹp lắm em ơi. Ngoài ra còn "like, love... " có cả hàng ngàn cái, đếm hồng xuể. Bla...Bla...!!

"Thơ văn là cửa trời cho, hữu duyên nhận được cái hồn, cái tinh túy, biết phân biệt tình cảm thơ văn khác với tình yêu trai gái". Thi sĩ Ba Tồn lầm nhảm.

Thi sĩ Ba Tồn tuy "im lặng là vàng", nhưng âm thầm nghe ngóng ai là "thủ phạm" tung tin đồn nhảm. Là... bà chị thứ ba của Ba Tồn tung tin... Bà bị bạn bè dụ khị chơi số đề, thua nên hỏi mượn tiền Ba Tồn. Ba Tồn biết cho "con bạc" mượn tiền là mất toi... Từ đó bà chị ba "không ưa" thằng em út. Người xưa nói đúng "**Nộ giả thường tình, tiểu giả bất khả trắc**". Người mà thỉnh thoảng, chỉ nhếch môi như bà ba mới đáng lo!

Thế nhưng, cũng chính bà chị thứ ba lại quan tâm tới thằng em trai út nhiều hơn. Có thể bà “quay đầu là bờ”, dù chưa thấy bờ thì cũng không tới nỗi lẻ loi.

Bà chị ba của Ba Tồn, nói:

- Dòng họ chúng ta chỉ có một người là văn sĩ kiêm thi sĩ, với các tác phẩm thơ văn có giá trị văn học mà người thân trong nhà không ủng hộ lại còn “chụp mũ” cho cậu em trai út đủ điều tệ lậu. Quá là BỤT NHÀ KHÔNG THIÊNG!

Một hôm, tôi và thi sĩ Ba Tồn tình cờ gặp nhau trong một bữa sinh nhật của một người bạn thi sĩ.

Tôi vỗ vai thi sĩ Ba Tồn, hỏi:

- Này anh thi sĩ Ba Tồn. Tui hỏi anh thiệt nha! Ba Tồn là tên khai sinh hay bút hiệu vậy? Người xưa nói: **“Một lần cho tởn tới già, đừng đi nước mặn mà hà ăn chân”**. Đàng này anh có tới... ba cái tởn! Vậy anh có thể tiếc lộ sơ sơ cho tui tui biết một vài cái tởn của anh có được không?

Thi sĩ Ba Tồn bưng ly bia uống cạn rồi cười lớn, nói:

- Anh đọc câu chuyện Ba Tồn bị hàm oan bởi "tin đồn" vô cơ rồi đó. Ông bà xưa, nói: **“Trong nhà khinh khi nhau trước rồi mới tới người ngoài khinh khi”**. Đó là cái tởn thứ nhất. Cái tởn thứ nhì là **“Người dựng thì đối xử hết sức chân tình và tôn trọng còn người thân thì đối xử tệ bạc”**. Cái tởn thứ ba - “bí mật quốc gia”. Tôi không thể nói ra được, mà... không ít thì nhiều thì trong mỗi con người chúng ta đều gặp phải - một hay vài ba lần... tởn trong cuộc sống!

Trang Y Hạ

San Francisco

Đăng báo & lưu trong blogs...!